

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 7501

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 23. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (B 13) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
189731

Spørgsmål nr. 4:

Dato
20-01-2020

”Vil ministeren kommentere henvendelse af 20. december 2019 fra Birgitte Schjørring og Carl Szabad, Espergærde om at alle handicappede bør have fuld ret til at medbringe aflastning og hjælp til udlandet, jf. B 13 - bilag 1.”

Svar:

Hovedpointerne i henvendelsen ligger i meget vidt omfang i tråd med de pointer, som bl.a. forslagsstillerne fremførte under førstebehandlingen af B 13 den 10. december 2019. På lige fod med forslagsstillerne argumenteres der i henvendelsen for, at de forskelle, der er på muligheden for at tage hjælp efter forskellige af servicelovens bestemmelser med til udlandet, er urimelige, samt for at det ikke vil medføre merudgifter, hvis reglerne ændres, så også aflastning efter servicelovens § 44/84 (og hjælperordninger efter § 95 samt aflastning efter § 84 til voksne) kan tages med under kortvarige ophold i udlandet.

Mine kommentarer til henvendelsen ligger derfor også i tråd med de pointer, jeg fremførte under førstebehandlingen. Det forholder sig således fortsat sådan, at ydelser efter serviceloven som hovedregel er betinget af, at borgeren har ophold i Danmark. Udlandsbekendtgørelsen opremser udtømmende de ydelser, som borgerne kortvarigt kan tage med ud af landet, fx under en ferie. Det er et fælles træk for disse ydelser, at det giver mening ift. ydelsens formål at tage disse med til udlandet, samt at det ikke er forbundet med væsentlige praktiske udfordringer at tage dem med til udlandet.

Når der i udlandsbekendtgørelsen ikke skabes hjemmel til, at ydelser som aflastning efter § 44/84 kan tages med under kortere ophold i udlandet, skyldes det både ydelsens formål og det faktum, at den er svær at tage med til udlandet – bl.a. fordi hjælpen gives som en naturalydelse, som kommunen har ansvaret for at arrangere og sikre kvaliteten af.

I forhold til bemærkningerne om eventuelle merudgifter skal jeg henvise til mit svar på SOU B 13, spm. 1 af 6. januar 2020.

Med venlig hilsen
Astrid Krag